

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce **A. H.**, proti žalovanému **Krajskému soudu v Českých Budějovicích**, se sídlem České Budějovice, Zátkovo nábřeží 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 15. 1. 2016, č. j. 10 Na 20/2015 - 10,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností brojí proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále též jen „krajský soud“) ze dne 15. 1. 2016, č. j. 10 Na 20/2015 - 10, jímž krajský soud odmítl stěžovatelovo podání ze dne 14. 12. 2015, neboť nešlo o žalobu proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

Vzhledem k tomu, že stěžovatel současně s podáním kasační stížnosti nezaplatil soudní poplatek, vyzval jej Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 24. 2. 2016, č. j. 3 As 39/2016 - 7, aby zaplatil soudní poplatek a dále prokázal splnění podmínky dle § 105 odst. 2 s. ř. s., tj. aby předložil plnou moc udělenou jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti nebo aby prokázal, že sám má právnické vzdělání.

Stěžovatel dne 7. 3. 2016 požádal Nejvyšší správní soud o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti. Zdejší soud tyto žádosti posoudil a usnesením ze dne 14. 3. 2016, č. j. 3 As 39/2016 - 25, je zamítl (výroky I. a II.).

Za daného stavu tak stěžovatele nadále tížila poplatková povinnost a dále povinnost být dle § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen v řízení o kasační stížnosti advokátem, pokud sám

nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Výroky III. a IV. zmiňovaného usnesení byl proto stěžovatel opětovně vyzván ke splnění poplatkové povinnosti a k prokázání zastoupení, a to ve lhůtě jednoho týdne; zároveň byl poučen o následcích spojených s nevyhověním této výzvě.

Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti; dle § 7 citovaného zákona se stal soudní poplatek za kasační stížnost splatným okamžikem jejího podání.

Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích dále platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

Povinnost zaplatit soudní poplatek vznikla stěžovateli společně s podáním kasační stížnosti, která byla prostřednictvím krajského soudu doručena Nejvyššímu správnímu soudu dne 19. 2. 2016. Jak již bylo uvedeno, Nejvyšší správní soud stěžovatele opětovně (po zamítnutí jeho žádosti o osvobození od soudního poplatku) vyzval k úhradě soudního poplatku usnesením ze dne 14. 3. 2016, č. j. 3 As 39/2016 – 25, které bylo stěžovateli doručeno prostřednictvím provozovatele poštovních služeb dne 16. 3. 2016 (čl. 26 spisu). Posledním dnem týdenní lhůty pro zaplacení soudního poplatku se tak stala středa 23. 3. 2016. Stěžovatel však toho dne a ani později soudní poplatek nezaplatil. Nejvyšší správní soud připomíná, že v případě lhůt k zaplacení soudního poplatku stanovených usneseními ze dne 24. 2. 2016, č. j. 3 As 39/2016 – 7, a ze dne 14. 3. 2016, č. j. 3 As 39/2016 – 25, se již jednalo o lhůty dodatečné – náhradní, neboť poplatek za kasační stížnost je splatný okamžikem jejího podání. Právní úprava nadto fakticky umožňuje uhradit soudní poplatek i po lhůtě stanovené soudem ve výzvě, a to až do právní moci usnesení o zastavení řízení; je tak třeba uvažovat i s dobou, než Nejvyšší správní soud vydá, respektive doručí takové usnesení. Tato doba je více než dostatečná pro splnění poplatkové povinnosti.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Jelikož soudní poplatek nebyl ke dni vydání tohoto usnesení zaplacen, byly naplněny podmínky předvídané v ustanovení § 9 odst. 1 věty za středníkem zákona o soudních poplatcích; proto zdejšímu soudu nezbylo, než řízení o kasační stížnosti zastavit.

Nadto Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatel přes opětovnou výzvu zdejšího soudu neprokázal ani povinné zastoupení v řízení o kasační stížnosti, což by bylo další překážkou meritorního projednání stěžovatelova podání, neboť by Nejvyšší správní soud dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., byl povinen takovou kasační stížnost odmítnout.

Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že nepřehlédl obsah podání stěžovatele ze dne 29. 3. 2016, označeného jako „Námítka zmatečnosti usnesení ze dne 14. března 2016, č. j. 3 As 39/2016 – 25“, jež bylo téhož dne zdejšímu soudu doručeno. Kromě výhrad k zákonnosti zmiňovaného usnesení stěžovatel namítl též podjatost soudce Mgr. Radovana Havelce, kdy jako důvod pro jeho vyloučení uvádí, že „rozhodnutí usnesením č. j. 3 As

39/2016 – 25, (...) *nepatří do rozhodovací pravomoci Nejvyššího správního soudu.*“ Zdejší soud k této námitce, v souladu s ustanovením § 8 odst. 5, věty druhé a třetí s. ř. s., nepřihlížel, neboť důvod tvrzené podjatosti soudce stěžovatel neuplatnil ve lhůtě jednoho týdne ode dne, kdy se o jeho existenci dozvěděl.

O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. dubna 2016

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu